

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Közdíj-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőli
9-11 óra között,
Bolyai, mester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhöz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
négyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
tésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang László, Haasenstein és Vogler (János), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

47. szám.

Brassó, Kedd, április 26-án.

III. évfolyam 1887.

Előfizetési felhívás

BRASSÓ
második évnegyedére.

Lapunk 1887. április elsejével a második évnegyedbe lépve, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beérkeznek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (ápr.—jun.) 1 frt 80 kr.

Félévre (ápr.—szept.) 3 „ 50 „

Három negyedre (ápr.—decz.) 5 „ 30 „

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatóvényszámmal készségesen szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentúl sem fogunk kimélni semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Zay és az E. M. K. E.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” fennállása óta megszoktuk már azt, hogy szász és román testvéreink ezen együletet nemzeti és társadalmi szempontokból önmagukra nézve veszélyesnek és olyannak tün-
tessék fel, mely minden törekvését arra irányítja, hogy az idegen nemzetségeket Erdélyben nemzetségtől megfoszssa; de hála az égnek, azt is megszoktuk, hogy ezen szemrehányást mibe sem vegyük, mert az ország, a társadalom színe-java és mindenki, ki becsületesen gondolkodik s becsületesen beszél és ír, meggyőződött arról, hogy a kultúregylet az idegen nemzetségeket nem támadni, nem ki-
írtani akarja, hanem hogy igenis akarja a magyar nemzetnek megóvni, megmenteni és visszaszerezni mindazt, a mi magyar és a mi magyar volt.

És ezen, a jobb és becsületesebbek lelkiületében mély gyökeret vert meggyőződés az azon további tapasztalatot, hogy a kultúregylet jótékony hatását — ha ezt a viszonyok igénylik — a nemzetségre való tekintet nélkül, hazarészünk minden polgárára kiterjeszteni kész, nagyban emelte az, hogy kultur-

egyletünk a román vámháboru által sújtott összes iparosok érdekében — lettek legyen azok szászok vagy románok — minden önérdék és haszon nélkül, kezdettől fogva egész mostanig oly törekvést és áldozatkészséget fejtett ki, minővel egyhamar az életben nem találkozunk, és a mely egyedül is volt képes azon eredményt előidézni, melyet ma iparosaink az állami megrendelésekben élveznek.

A társadalmi és nemzeti szempontokból eddig hangoztatni szokott kifakadásokra ma már tehát senki sem hallgat és tán éppen ezért, vagy mert egyeseknél az önérdék a közérdeket is gyanúsítani jónak látja, avagy tán mert a politikai téren szereplők nagyon hozzá-
szokván ahhoz, hogy a politikának nincsen morálja, azt hiszik, hogy az erkölestelenségnek is lehet politikája, — ujabban egyesek más uton kívánják a kultúregyletet és annak tagjait gyanúsításokkal diskreditálni és e tekintetben ez idő szerint a kezdeményezést egy újabb, eddig szokatlan téren Zay Adolf országgyűlési képviselő kezdte meg.

Zay ugyanis, ki Brassó első kerülete circa 1100 választója közül 403 szásznak megválasztott képviselője, és ki, midőn a szász comesi állás betöltése napirenden volt, hazafias frázisokat is hallatott, közelebből itt a szászok előtt az iparosok országos kongresszusáról jelentést téve, a kultúregyletről is megemlékezett és ezen alkalommal a többek között — melyekre különben már a lapok megfelleltek — azt is mondta, hogy „helyi viszonyainkra való tekintettel szükségesnek tartja kijelenteni, hogy ők, t. i. a szászok a kultúregylet határozottan gyanus közvetítésére reászorulva nincsenek és hogy a kultúregyletnek itt is sötétben ólálkodó csábítóit fel-
emelt fővel és nyugodt bátorsággal sággal visszautasíthatják, mert mint az utolsó napok igazolták, ők gazdasági érdekeiket, becsületük és lelkiismeretük veszélyeztetése nélkül önmaguk is eredményesen képviselhetik.”

Hogy az utolsó napokban megjelent szász proklamáció a szászok becsületének és lelkiismeretének mily irányu igazolmányát nyújtja, nem kutatjuk, a mint nem kutatjuk azt sem, hogy azon proklamációkban mi a dominálabb:

a felemelt fő-e, vagy a nyugodt lelkiismeret? sőt még azt sem akarjuk kutatni, hogy vajjon a szászok gazdasági érdekei megóva lettek volna-e, ha a magyar kormány, a magyar társadalom és legkivált a kultúregylet azt — a szász becsület és lelkiismeret veszélyeztetése nélkül — fel nem karolták volna? de a mire ezuttal reámutatni akarunk, ez az: hogy Zay saját képviselői mandatumának képzelt veszélyeztetése miatt, netáni megválasztatása érdekében nem átalotta akkor, mikor egy iparoskongresszusról tesz jelentést s mikor arra tehát a legkisebb ok sem forog fenn, a kultúregyletnek országosan közeliismerésre talált eljárását gyanúsítani és a kultúregylet itteni tagjait és vezetőit sértetgetni.

Ezen eljárás, hogy t. i. egy országgyűlési képviselő mandatum szerzése érdekében a kultúregyletet és annak képviselőit, tagjait gyanúsítani, rágalmazni merje, — egészen új és annál érdekesebb, mert ezen eljárás azon ismert „szász becsület és lelkiismeret” veszélyeztetése nélkül történhetik, mely rég szokásba vette amitők által remképeket találni fel a szászoknak, hogy aztán „felemelt fővel és nyugodt lelki bátorsággal” dughassák be füleiket az elől, mi becsületes, mi hazafias és mi tisztességes.

Most hát mondja meg Zay, ha olyan jól tudja, hogy kik itt a kultúregylet ólálkodó csábítóit? kik azok, kik itt sötétben, titokban működnek? kik azok, kik a szászokat elcsábítani akarják, vagy ezt csak meg is kísértették? Mert hát annak, ki egy kerületnek „becsületes és lelkiismeretes, felemelt fejű és nyugodt bátorságú” képviselője: kötelessége névszerint megnevezni azokat, kik itt egy „gyanus egy-
let” czége alatt titokban elcsábítani akarják a becsületes és lelkiismeretes szászokat! és ez annál inkább kötelessége, mert hát az az ártatlan szász nép különben nem tudhatja, hogy kitől óvakodjék.

Tudtunkkal itt a kultúregylet minden tagja és a kultúregylet itteni vezetői soha titokban nem működtek, soha a szászokat elcsábítani nem akarták; de igenis mindazt, a mit tettek, nyíltan tették itt, a mint nyíltan tette maga a központ is mindazt, mit eddig tett, miről eléggé tanuskodnak a hírlapok, melyek

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Politika és szerelem.

— Történelmi beszély. —

(Folytatás.)

(4) Gusztáv Adolf elvette az okmányt s futólag áttekintette azt. A szerelmesek utálják az ily alakiságokat s ő is jobban szereti vala, ha megkímélik ettől. A leendő svéd királyné udvartartásáról szóló szövegen elmosolyodott. A következő fejezetet, kelengyéről, hozományról stb. alig tartotta érdemesnek elolvasni. S már a készen tartott toll után akart nyulni, hogy egy tollvonással véget vessen az egész, kellemetlen dolognak, midőn tekintetét hirtelen a szerződés utolsó fejezeteire vetette, melyek azt teljesen lekötötték. Egy pillanat mulva már lángpir futotta át arcát.

— Mi ez? kiáltá a király kisse izgatottan. — Miért hallgattak eddig ezen pont felett? Ez oly fontos, hogy ezzel kellett volna kezdődnie a tárgyalásoknak.

— Ő felsége a császárnő egy pillanatig sem kételkedett abban, hogy szeretett unokájának férje a legcsekélyebb akadályt sem fogja . . .

— Én más véleményen vagyok, uram! — szolt bizonyos heveséggel a király. — Nekem első sorban birodalmamra s népemre kell gondolnom.

— De jövődö neje . . .

— Ossza meg sorsát népem sorsával. Ezt fel is tételttem az első percztől kezdve, mert így követelik azt birodalmam törvényei, melyeknek nekem mindenekelőtt engedelmeskednem kell. Ön itt kijelenti ezen okmányban, hogy Svédország örökös véd- és daczszövetségbe lépjen Oroszországgal. Ha ön előbb közölte volna ezt a tárgyat, megmondhattam volna, hogy ennek teljesítése nem áll hatalmamban. Meg vagyok győződve, hogy a császárnő, ha közlöm vele vonakodásom okait s e pont teljesítésének lehetetlen voltát, készséggel el fog állani attól.

Woronzoff gróf vállalt vont.

— Kisértse meg felséged. A mi engem illet, én nagyon kétlem, ha vajjon sikerülend e felségednek a czárnőt e tekintetben engedelkenységre bírni.

A fiatal svéd király nem csekély zavarban volt. A gondolat, hogy most, midőn már majd céljánál van, elveszítse az imádatot, elviselhetetlen volt neki. Másrészt nem volt elég bátorsága országára nézve oly fontos ügyben, annak törvényei s multja ellen cselekedni. Nemi gondolkodás után lehetetlennek találta, hogy Katalin, ki eddig oly rendkívül szívélyes és előzékeny volt irányában, ne hallgatná meg alapos indokait s ragaszkodnék ezen pont szószzerinti szövegéhez. Kötelesség és szerelem elkeseredett harcot folytatott egymással bensejében. Leiki szemei előtt megjelent Alexandra bájos lenye, s ki csodálkozhat

azon, — ha valaha szeretett — hogy végre is a szerelem győzött?

Hogy a várva-várt ünnepély egy pillanatra se késleltessék s azon reményben, hogy majd azután is lesz alkalma még ez ügyet óhaja szerint rendezni, — izgatottan aláírta az okmányt, melylyel Woronzoff látható elégteliséggel távozott.

E percztől fogva természetesen vége volt a fiatal király nyugalmanak. Tanácskozt megihittjeivel. Ezek megijedtek, biztosítván királyukat, hogy a svéd karok és rendek soha sem szentesíték e szerződést, sőt maga a nép is bizalmatlansággal s rosszalással tekintené ezen egybekelést.

A legnagyobb aggodalom közepette sietett a király a császárnőhez, hogy lehetőleg reábirja a szerződés ezen pontjának önkéntes hatályon kívül helyezésére. A hamis Katalin azonban előre látta ezen körülményt s el volt reá készülve.

A teli palotában közölték ugyanis a királylyal, hogy a czárnő Gatsinába kocsizott, látogatást teendő a menyasszonynál s szülőinél. Természetesen Gusztáv Adolf is azonnal Gatsinába ment. — Hiába! Katalin sejtve ezt is, Alexandra s szülei társaságában a távoli nyaralóba ment. Legfeljebb estére térhetnek csak vissza.

Csalódva tért vissza a király a késő délutáni órákban a városba, erősen feltéve azonban magában,

— különösen a kolozsváriak — naponta nyíltan feltüntetik a kultúregylet tevékenységét; és a kultúregylet s annak minden tagja nyíltan is hirdetheti tetteit és gondolatait, mert azok a legkisebb atomig egyenesek, őszinték, hazafiasak és becsületesek.

De hát kérjük már most: ha a kultúregylet tevékenysége nyílt, mert becsületes és hazafias, — miért nem hozza nyilvánosságra tetteit, gondolatait és czélzatait a „Schulverein“, a szász-német néppárt és a románoknak hasonló intézménye? mert hogy ezekről mi keveset olvasunk a lapokban, az bizonyos; és mi ezeket még sem gyanúsítjuk, annak tagjait nem nyilvánítjuk lappangó csábítóknak, sőt, mert „titokban működnek“, felemelt fővel és nyugodt bátorsággal vissza sem utasíthatjuk.

No de hiszen kortesfogásnak, mandatum-hajhászásnak és rémképnek tekinti és fogja tekinteni minden józan ember Zay kijelentését, és ha meg szoktunk nyugodni azon, hogy adóleengedés, dohány- s más monopólium eltörlés stb. ígértessék a választóknak, ebben is megnyughatunk.

Dr. Weisz Ignác.

Belföld.

Brassó, április 25. (Az ideai választások.) Mint Budapestről írják, az országgyűlés semmi esetre sem fog június hó 10-én tul tartani. Sőt valószínű hogy már május 28—30-án feloszlatatik. E szerint a választások június hó utolsó, vagy július hó első hetére esnek.

Brassó, ápr. 24. (A kereskedelmi tárgyalások Romániával.) Bukarestből jelentik a következőket: Romániában tisztában vannak azzal, hogy azokat az engedményeket, melyeket Románia, Ausztria-Magyarországtól saját marha-és terménykivitelének érdekében kíván, csak román oldalról tett ellenengedvények útján fog lehet elérni. A mi azt illeti, hogy provizorium, hacsak az nem az eddigi szerződés provizori-kus meghosszabbítása volna, csak mint legtöbb kedvezményt biztosító szerződés gondolható; erre hiteles értesülések alapján azt jegyezzük meg, hogy Románia egy oly ideiglenes legtöbb kedvezményt biztosító szerződésre, mely neki a szabad marha- és termény bevitelt megengedné, habozás nélkül ráállana. Az azonban nagy kérdés, vajjon hasznos volna-e az osztrák-magyar érdekekre nézve, mivel ebben az esetben a legtöbb fontos osztrák-magyar export-cikket részben a román autonom tarifa túlzott határozmányai, részben azok szerint a szerződéses vámok szerint kellene taksálni, melyet Románia Poroszországgal, Angliával és Németországgal kötött s melyek magas-ágoknál fogva épen nem illenének az osztrák-magyar export érdekeihez. A provizoriumnak Ausztria-Magyarországgal tehát többnek kellene lenni egy legtöbb kedvezményt biztosító szerződésnél. Az eddigi szerződés egyszerű meghosszabbítását Románia nem fogadhatná el, az egyszerű legtöbb kedvezményt biztosító szerződéssel pedig Ausztria-Magyarországon nem volna segítve. — A fődolog tehát a helyes középút, illetőleg a Románia által adandó engedményeket meghatározni, melyek kompenzációul szolgálhatnának a román marha és terménykivitel osztrák részről való

hogy az est folyamán szóba hozza ezt a kérdést. Biztosra vette, hogy a császári család este egyedül lesz a palotában. Rámulatára azonban vig társaság volt ott együtt.

Mint minden udvari ünnepélyen, ez alkalommal is a czárnó személyesen tette a honeuröket. A képzelhető legnagyobb előékenységgel fogadta a királyt; de oly ügyesen tudta intézni a dolgát, hogy soha se lehessen egyedül vele, nehogy ennek alkalma nyíljon szóba hozni a szerződést.

Természetesen a társaságból Alexandra sem hiányzott. Bájosabb volt ma, mint valaha; a közeledő boldogság még szépíté. Pusztán tekintete is elég volt, hogy a fiatal svéd királyt elbájolja és zavarba hozza. — Vajjon tönkretette-e ezen szende, ártatlan tündér minden vonásából visszatükröző boldogságát kételyei ellenzései? Néhányszor tett is kísérletet, de a szó mindég elhalt ajkán. Az imádott tündér varázstekintete, bájos mosolya soha sem engedé befejezni megkezdett szavait.

Végre némi gyenge rosszullet ürügye alatt korán visszavonult, remélve, hogy reggelig csak talál kibúvót ezen végzetes labirintból.

(Vége következik.)

esetleges megkönnyítésének. S ez lesz a feladata, a provizorium tárgyalásoknak.

A szerződésre vonatkozólag a „Bud. Corn.“ következőket írja: „A román kormány részéről a szerződési tárgyalások kilátásba helyezett folytatását illetőleg a mai napig még semmi hír nem érkezett. Mi ugyan határozottan hisszük, hogy azon eredmény után, melyre a Bécsben folytatott legutóbbi tárgyalások vezettek, Romániával a tariffa szerződés és állategészségügyi conventio meg fog köttetni, mindazáltal most már kizártnak tekintendő az, hogy e szerződések még a jelen ülésszak alatt letárgyalathassanak és aztán életbe léptethetők lennének. A magyar országgyűlés legkésőbb máj. 28-án lenne feloszlatandó s ha a szerződési tárgyalások Romániával még a lehető leggyorsabb menetben folynának is le, akkor is felette valószínűtlennek mutatkozik, hogy a megkötött szerződés becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot még idejekorán lehessen az országgyűlés elé beterjeszteni. Ezek szerint a szerződés jóváhagyása csak ősszel történhetnék meg.

A román színek.

Még 1885. őszén a belügyminiszter körrendeletet intézett valamennyi törvényhatósághoz, utalva az 1848. évi t. cz. rendelkezéseire, mely szerint idegen államok színeinek, czimereinek és lobogóinak használata megfelelő büntetés terhe alatt meg van tiltva.

Ezen törvényczikk rendelkezései szerint ily minőségű kihágások elbírálása a kir. járásbírók illetékessége alá tartoznak. A multévi román husvétünnep alkalmából Brassóban is történtek ily minőségű kihágások. A városkapitányság a dolog természete és rendje szerint áttette ezeket a kir. járásbírókhoz.

A vádat a kir. ügyészsg emelte. A védő illetékességi kérdést vetett fel. A járásbírósg illetékesnek mondotta ki magát az ügy elbírálására. — a törvényszék a védő fellebezése folytán szintén ily értelemben állapította meg az illetékességet.

A járásbírósg ennél fogva elrendelte a tárgyalást s a tetteseket elítélte. A védő ismét fellebezett s újból felvetette az illetékesség kérdését. A kir. táblavolt illetékes eldönteni a kérdést. És ez igazat adott a védőnek, kimondván hogy ez kisebbszerű kihágást képez csak, melynek elbírálása a közigazgatási hatóságok illetékessége alá tartozik.

A tábla ítélete meglepő volt reánk nézve. A törvény világosan meghatározza ezen vétség természetét; a miniszter ujabban utal ezen törvényre, utasítván a közigazgatási hatóságokat, hogy előforduló esetekben szolgáltatassák ki az illetőket az illetékes bíróságoknak s a tábla mindazonáltal illetéketlennek mondta ki a bíróságot az ügy elbírálására.

Természetesen ez a referens bíró felfogása, melyhez ez esetben csatlakozott a tanács is. Megszoktuk, tisztelettel meghajolni a törvény s végrehajtói rendelkezései elől; nincs okunk legkevésbé sem kételkedni a tábla részrehajlatlan igazságszeretetében: de mindazonáltal nem oszthatjuk azt a véleményt, mely a tábla ítéletében s indokolásában nyilvánul. Sőt egyenesen azt hisszük, hogy a járásbírósg és törvényszék nagyon is helyesen fogta fel az ügyet, midőn annak elbírálására a járásbírósgot mondotta ki illetékesnek. S még helyesebben cselekedett a városkapitányság, midőn még nem is gondolkodott az illetékesség kérdése felett.

Meggyőződésünk, hogy a táblai ítélet indoklása téves és ép ezért, a részrehajlatlan igazság kedvéért ohajtanók, ha a városkapitányság mely a táblai indoklás szerint ennek elbírálására az illetékes forum volna, ezt a kérdést a minisztertanács elé terjeszteni.

Ohajtanók hogy mondja meg véleményét e tekintetben a minisztertanács, — legalább legyen egy — s mindenkorra eldöntve ez a kérdés is.

Külföld.

Brassó, ápr. 25. — Komoly események vetik előre árnyékukat a francia-német határon. A Schnabele név, melyet a francziák még tán kiejteni sem tudnak, végzetessé lesz reájuk nézve történelmükben Páris és Berlin közt tán ennek a szegény várnak neve less a gyújtó szikra, mely a világot megrázkódtató robbanást felidézendi. A látszólag alárendelt jelentőségű conflictus, mely a napokban merült fel Francia- és Németország közt, ily kérdésekre is adhat, ha nem is okot, de alkalmat. Schnabele elfogatása oly port vert fel, mint ez idő szerint kevés politikai esemény, sőt komoly összeütközéstől is lehet tartani. — Egyelőre sűrűn váltatnak. Jelentés szerint a „Havas ügynökség“ rens külügyminiszter, hogy nemet kormányának Schnabele elfogatásának semmi

ményeiről még nincs tudomása és fentartja magának hogy az ügyet franczia kormánnyal egyetértőleg fogja megvizsgálni, annyit azonban kijelenthet már most is, hogy az elfogatás bírói rendeletre történt. A metzi államügyész által kihallgatott német tanuk vallomása szerint Schnabele megtámadása német területen történt. A francia hatóságok által a helyszínén megtartott vizsgálat és több tanuk állítása szerint ellenben Schnabele tényleg francia területen támadták meg. Metzben történt kihallgatása alkalmával Schnabele erősen tiltakozott az eljárás ellen és kijelentette, hogy nem ismeri okát letartóztatásának.

Ez esemény képezi ma az európai politika gőcpontját, mely miatt pillanatra háttérbe szorul Bulgária is.

Román lapszemle.

Vagyok én, a milyen vagyok; de van nekem egy öcsém Pista, a ki száz között az első. A dolog pedig úgy történt, hogy legatiba ment volt a diák, kapott volt valahonnan egy jó prédikációt, ezt megtanulta mint a viz; az előadás tetszett a híveknek s templomozás után curator uram a presbiterium nevében szépen megköszönte a legatusnak a szép beszédet, kívánva, hogy az ur aranyozza meg a legátus urnak a száját.

Nem volt hozzá szokva a diák az efféle dicsérgetésekhez, mert okot nem szolgáltatott reá a tanár urak előtt; zavarában eszébe jutott öcsese, a ki kitűnő tanuló volt. „Van nekem egy öcsém Pista, száz között az első.“

Nem tudjuk jutott-e Zay Adolf brassói szász nemzetiségpárti képviselőnek a löveldében az ő kedves öcsese a brassói „Gazeta“, midőn azt a se füle, se farka-féle felolvasást tartotta s a miért neki a szokásos „hoch“-ban okvetetlen gyönyörködni kellett; de annyi tény, hogy van neki egy öcsese, a ki külön legény, mint ő, mikor arról van szó, hogy ki tud nagyobb füllenteni, ki tud jobban kerteskedni a Hans-e vagy a Jorgu? — Olvasóink már ismerik a Zay A. felolvasását, most lássuk a „Gazeta“ vezércikkét. (79. sz.)

Törtük fejünket, kitalálándók, hogy vajjon mi-féle ígéretekkel fognak ez alkalommal a magyar kormány ügynökei a brassói román választókhoz közeledni, hogy ismét megcsalják (?) hogy a közeledő választásokkal szavazzanak ama jelöltekre, kiket Pestről fognak ajánlani; de erőlyes fáradozásunknak nem lön eredménye. Merf 1878-ban még mind volt valamicske, a mi a csalárd ígéreteknek alapul szolgálhatott pl. még meglehetett nyerni a belvárosi templom pörét. De hogyan állunk most? Most miután a románok két ítélszék előtt ezt a elvesztették, az egyház alaptökeit pedig továbbra is lehetne meg nyerni.

Itt már megjegyezzük, hogy annak az egyháznak vagyonát egy-vegyes bizottság kezeli s hogy abban a bizottságban négy brassói román van, mig görög egy sincs. Még a pénztárnok is román, mig Langer Tamás csak ellenőr. Nő, lám van Zaynak egy öcsese, a ki külön legény a kortesfogásokban mint ő!

„Csak nem ettek a kormány ügynökei bolondgombát — megette már azt a Zay öcsese, — hogy megígérjék a brassói románoknak, hogy Tisza nekik vajdát — ilyen ma már nálunk csak a cigányoknak van — s vagy bár egy főispánt adand saját kebelük-ből, avagy évi segélyt ad, hogy állítsanak román ipartanodát, s a belvárosba templomot építhessenek.“

A román ipariskolát és a belvárosba román templomot épen most kell építeni a választások előtt két hónappal. Bravo Jorgule! Ez aztán a kortes beszéd! „Azonban honnan adhatna, már t. i. a magyar kormány brassói román ipariskolára és templomra pénzt, mikor az állampénztár üres és alig volt képes 60 ezer frtot kölcsön venni, melynek czélja, — mint mondják — az, hogy Brassóban a kormány két jelöltjét keresztül vigyék.“ Hát nem fenegyerek az a Zay A. drágakötő Jorguja! Al dracului!

„Elég az hozzá, hogy nincs semmi nyerni való és a dolog ilyen helyzetében a kormány ügynökei körültekintettek és más román tulajdonra vetették szemüket. Így szóltak magukba — ezt persze a „Gaz.“ hallotta, mert ő azt is tudja, a mit más magában beszél, — ha már nincsen a mit ígérjünk a román választóknak, fordítsunk egyet a lapon és ígéretek helyett ijesztjük meg őket, hogy elveszithetik azt is az miök van, de tegyük kilátásba, hogy ha a kormány érdekében dolgoznak, elhárítják annak romboló harágját, a mely minden pillanatban nyakukba szakadhat.“ A dolog valóban (?) ugy áll.

Közelebb azt suttogják, az ügynökök jeladására, hogy a brassói román iskolák veszélyeztetve lennének, — már hogyan ne volnának, mikor a tanfelügyelő azt jelenti a közig. bizottság, hogy ő Brassó

sóban és a Porondon még egy-egy román tanítót kell beállítani, ez már csak igazi veszedelem! — „Ügyeljenek a brassói románok, hogy mit tesznek, mert a román gymnasium felett azoknak gonosz szelleme leng, kik azt akarnák, hogy ez az iskola ne létezzék többé, mint román iskola.” „Ez a fogás mesterileg van alkotva, mert a kormány ügynökei jól tudják, hogy a brassói románoknak olyan drága az iskola, mint szemük fénye.” Tehát a jövő választáskor gr. Andrássy mónszerét kell alkalmazni: „Egyik kézben zab, azaz 60 ezer mese forint, a másikban: „korbács”, csak hogy azok, kik ezt itt Brassóban alkalmazzák, elfeledték, hogy itt olyan emberekkel van dolguk, kik polgári méltóságukra és román voltukra adnak valamit és nem versenyfutásra való állatok. A brassói románok sokat tartanak iskolákra, mert munkájukkal s veritékükkel építették; éberen öröködnék azok felett, megakarván védeni azokat minden bajtól s hála tanusított örökösüknek, ezen iskolák virágoznak és fiaink a haza javára folyvást előre haladnak. Itt elhagyta a zsuprunu Gazetát kortás esze, mert az iskolákat a választási mozgalmakba belerántani a legoktalanabb fogás.

Czenkalji.

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Brassó megye kir. tanfelügyelője következő miniszteri rendeletet teszi közzé:

§33. eln. sz. A vallás és közoktatásiügyi m. kir. minisztertől.

A császári és királyi közös hadügyminiszter ur megengedte a császári királyi katonai földrajzi intézetnek (K. K. militär geographisches Institut, Wien), hogy Rudolf trónörökös ő császári és királyi fenségének általa heliographia után készített arcképét Magyarország polgári hatóságai és tanintézetei részére és a császári királyi hadsereg számára megállapított kedvezményes áron elárusíthassa.

Egy példány ára:

az A) diszkiadásból, japán papíron és autographphal 1 frt;

a B) kiadásból, chinai papíron és autographphal 50 kr.

A megrendeléseket, a szállítási és csomaglási költségek apasztása céljából összegyűjtve, a nevezett Katonai intézethez kell intézni.

Miről a kir. tanfelügyelőséget további intézkedés végett intesitem.

Budapesten, 1887. évi márczius hó 11-én.

Trefort s. k.

Szives figyelmeztetés és kérelem.

A segesvári ev. ref. templom építkezési költségeire, a múlt évben kibocsátott gyűjtőívek beküldésének végleges határideje márczius végével lejárván, tisztelettel kérjük azom ivtártó urakat, kiknél még ilyen gyűjtőívek vannak, miszerint azokat bármi csekély adományaikkal együtt, de esetleg üresen is, egyházközségünk pénztárnokához tekintetes Szilágyi Márton m. kir. adófelügyelő helyettes urhoz Segesvárt visszaküldeni sziveskedjenek, hogy a már tovább nem halasztható végleges elszámolás lehetségessé váljék.

Miután a kibocsátottak közül még több mint ezer darab van künn s a minden egyes ivtártó urhoz küldendő külön felhívás-, amugy is szegénységgel küzdő egyházközségünknek tetemes költséget fog okozni, igen szivesen kérjük e körülményt tekintetbe venni s ezen nyílt kérésünket teljesíteni, hogy így ama költséges, egyénenkénti megkeresés, szükségfelettivé váljék.

Segesvárt, 1887. április hó 14. én.

A segesvári ev. ref. egyházközség.

Gr. Bethlen Gábor
főgondnok.

Horváth László
gondnok.

Balás Imre
lelkész.

Magyar színészet.

Millöcker „Koldus diák”-ja tetszetős, fülbemászó zenéjénél fogva mindig egyike marad azon régibb operetteknek, melyeket időről-időre nagy élvezettel újból szeretünk hallani, különösen ha oly összevágó, sikerült előadásban hozatik színre, mint szombaton. Bácskay J. (Laura), Szigethi L., ki ritka kedvességgel játszotta Branislávát, Nyiregyházi K. (Rimanovszki) és Mátrai (Janiszki) máshol nem egy hamar található kis elite csapatot képeznek, kik a főszerepeket énekben s játékokban egyaránt elismerésre méltó módon juttatják érvényre. Igazi élvezet volt alakításukat figyelemmel kísérni. Polgár Gy. igen helyes mérséklettel játszotta Ollendorf szerepét; pedig mi sem lett volna könnyebb ez alakot indokolatlan túlzással eltorzítani. Deák Péter másodrendű szerepben (Enterich, a tömlöczör) is letudta kötni a figyelmet. Kitűnően mentek a karok, különösen a felvonások végén. A színház ismét megtelt, világos bizonyítékul annak, hogy Dancz-társulat

lata jó előadásaival a közönség érdeklődését magának már állandóan biztotta.

Vasárnap színre került bérletszünetben Klárné Angyal Ilka „Urak és Cselédek” című 3 felvonásos énekes bohózata. Az ügyes szerkezetű s tréfás jelenetekben bővelkedő darab nem téveszté el hatását, s mindvégig vig hangulatban tartá a néző közönséget, melynek soraiban a szokottnál bővebben voltak láthatók a mosolygó gyermekarcok. A szereplők teljesen megfeleltek feladatuknak. Szigeti Lujza kitűnő szobaleány, Deák pedig jeles inas valának. Deák Péter coupletjei is nagy tetszésnek örvendtek. Homokainé igazi elemében volt Rézi gazdasszony szerepében. Homokainé egyébként is méltó vetélytársa Klárnénak, kinek szerepkörét nálunk képviseli. Kovács és Polgár urak szintén ügyesen alakíták a földbirtokos és a hordár szerepét. A vasárnap esti bangverseny miatt a színház csak félig telt meg.

Ma Polgár Gyula jutalomjátékául Kneisel hohózata: „Papageno” kerül előadásra.

Irodalom.

Említettük volt, hogy Molnár János ref. lelkész megírta volt a brassói magyarság s egyháza történetét. Ezen, történelmi hiteles adatokon alapuló mű már sajtó alatt is van. Kiadja az ev. ref. egyházkebl tanács, mely e célból következő aláírási ívet bocsátotta ki:

Aláírási ív Molnár János brassói ev. ref. papnak f. évi június hó közepén megjelenő

„A brassói magyarság és ev. ref. egyház története” című művére. Ezen, a brassói magyarság egész múltját felölelő mű legkevesebb hét ivre fog terjedni s finom papírra nyomva, az alulírt egyházkebl tanács kiadásában, Alexi könyvnyomdájában megjelenni.

Daczára a mű nagy történelmi becsének s díszes kiállításának, az ár példányonként csak 50 kr; mert előttünk nem az anyagi haszon, hanem a műnek mennél szélesebb körben való elterjedése a fődolog. Bolti ára magasabb leend.

A tiszta jövedelem fele részben a brassói magyar kiseddóvó intézetek —, fele részben az ev. ref. egyház szegényulapja javára fog fordítani.

Brassó, 1887. április hó 18. án.

A brassói ev. ref. egyházkebl tanács.

Ezen műre előfizetéseket, valamint előjegyzéseket is elfogad lapunk szerkesztősége.

A közönség köréből.*)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Több egy événél már, hogy a városi adószedő, Thiesz János, hivatalától felfüggesztetett. Azóta folyton foly a vizsgálat ügyében. Már vagy négy hónapja, egy városi közgyűlésen egy képviselői tag kérdést is intézett a polgármester urhoz ezen ügy állása felől. A polgármester ur akkor — ha jól emlékszem — azt válaszolta — hogy az ügy legközelebb már a képviselői elé kerül. Azóta már hónapok teltek el. Az ügy — tudtommal — még mind nem került felszínre. Már pedig Thiesz ur huzza azóta fizetése egy részét, — alán épen felét, vagy egy harmadát. — Nem tudom mi akadályozza annyi ideig azt a vizsgálatot, — de annyit laikus eszemmel is tudok, hogy ennyi idő alatt be lehetett volna azt fejezni. Azt sem tudom vétkes-e Thiesz, vagy nem? Ha nem vétkes, helyezték vissza hivatalába; ha vétkes, adják át az illetékes hatóságnak.

De szakítsanak már egyszer véget a dolognak A közönség is türelmetlen, sőt bizonyos mértékben bizalmatlan is. Jó volna ebben a dologban végre már egy kis világosságot látni!

Brassó, ápr. 21-én

Egy érdeklődő.

Helyi és vidéki hírek.

E. M. K. E. A brassó megyei fiókvalasztmány pénteki ülése elhatározta, hogy a központi választmány gyönyörű segélyzési javaslatát lapunk útján egész terjedelmében megismertetni tagjaival. A szép jelentést kezdetét mei számunkba veszi a t. olvasó.

Helyi vasút Brassó megye törvényhatósági közgyűlése által annak idején a helyi vasút érdekében kiküldött bizottság két nap óta gyűlésezik s pedig az előmunkálati engedélyes meghatalmazottja, Horovitz Sámuel jelenlétében. A gyűlések csak a felvilágosítások adására, teljes információkra szorítkoztak — melyeket Horovitz mindenkinek teljes megelégedésére adott is. Végül a bizottság kiküldött kebeléből az alispán elnökle alatt Bolech Gärtner, Gavarus, Schnell és Zaminer tagokból álló bizottságot,

melynek kötelessége lesz részletes jelentést készíteni az ügy állásáról, javaslatot előterjeszteni a pénz beszerzésére s a szerződés megkötésére vonatkozólag A jelentés annak idején ki fog osztatni a törvényhatósági bizottság tagjai közt.

Husarak! Szombat óta a mi t. mézárósaink a hus árát felemelték újból 4 krral. Két hónap óta tehát a hus Brassóban kilogrammonként 14 krral emelkedett s így egy családnak, mely csak naponként 2 kiló hust fogyaszt, évenként 100 frt 80 krral kell többet fizetni, mint eddig. Pedig a mézárós urak itt még nem állnak meg. Szándékuk heti 4 kr áremelésével 48 krra felvinni a hus árát. Akkor a két hónap előtti árhoz képest klgként napi 22 kr különbözet lesz. Meddig nézi közönségünk még tétlenül ezen vaióságos kizsebelését, mikor a husarak emelkedéséhez legkisebb alap sincs, mert a szarvasmarha ára a lehető legrosszabb s két hó óta nemcsak nem emelkedett, hanem hanyatlott. Vajjon nem ért-e még meg a husfogyasztó szövetséget eszméje Brassóban?

Román gyűlés. A brassó megyei románok ma gyűléseznek Brassóban, hogy megválasszák a szebeni kongressusra küldendő képviselőiket s elhatározzák az azoknak adandó instrukciót.

Kettős kézfogás. Mindnyájunk által tisztelt s nagyrabecsült polgártársunk, Józsa Ferencz házánál ritka családi ünnepély folyt le, vasárnap, f. hó 24-én. Kedves s a magyarság igen nagy körében jól ismert, két leánya tartotta eljegyzését; Gizella, Nagy Gyula állami tanítóval s Eszti, Haydn Hugó kath. főgymnasiumi tanárral. Az eljegyzésen számos vendég s rokon volt jelen, kik kora hajnalig mulattak s eltették az ifju két párt. A számos szerencsekívánókhöz, mi is tiszta szívvel csatlakozunk. Isten áldása legyen a leeadó két ilju párra!

A helybeli ev. luth. gymnasium ma ünnepelte Uhland német költő születésnapjának 100-ik évfordulóját. A százok minden alkalmat megragadnak, hogy a német irodalmat közös birtokuknak vallják. De vajjon a német irodalomtörténet vall-e csak egyetlen egy száz író a magáénak? Feleljen rá Korodi szász gymn. igazgató.

Gyűlés. A kereskedő ifjak köre május hó 8-án d. u. 2 órakor saját helyiségében (Európa szálloda) rendes tisztújító közgyűlést tart, melyre a t. tagokat ez uton is meghívja az elnökség

Rendőri hírek. Szombaton este jelentés tétetett a városkapitányságnál, hogy a Jancsi réten lakó kertész, Szerbuly Demeter nejével s gyermekével megmérgeztetett. Egy azonnal a helyszínre küldött bizottság tényleg heves görcsökben találta az illetőket. A városi orvos által magával hozott hánytató szer rögtön elősegítette a javulást. A vizsgálat kiderítette, hogy a család megmérgezett kukorica lisztet vásárolt, abból készített puliszkát evett s így majdnem a halál martaléka lön. — Tűz. Vasárnap d. u. fél 5 órakor az óbrassói lovaskaszárnya egyik istállójában tűz ütött ki, meg azonban a gyorsan elősietett önkéntes tűzoltó-egylet által 4 órai kemény munka után eloltatott. A tűzoltók a tűz lokalizálása körül óriási erőmegfeszítést vittek végbe. A tűz eredete még is meretlen.

Vilhelmj hangversenyéről térszűke miatt csak jövő számunkban referálhat zenei rovatvezetőnk.

Színészet rovatunk lapunk mult számában az elhibázott interpunkciók miatt helyenként értelemszerű volt. Nem akarjuk ma annak helyreigazításával terhelni a t. olvasót.

Sorozás. N. Küküllő megye Szent-Ágotai járásában a fősorozás f. hó 12-én vette kezdetét. Az eredményről levelezőnk következőkben értesít; Bevált az I. korosztályból 20, a másodikból 25 s a III. oszt. ból 5, a IV. osztályból 6 egyén a sorhadhoz. Ezenkívül jutott a honvédségnek 30 ujjonez. Ez eredmény felette kielégítő, mert a mult évben ennek még fele sem vált be.

Nagy tűz Fogarasmegyében. Tegnapesült délből körülbelül 12—2 óra között, a fogaras szomszédságában fekvő Galacz községében [tűz ütött ki, az rohamos gyorsasággal oly nagy mérvben terjedt el, hogy mint egy 2 óra alatt körülbelül 124 gazda háza s csüre leégett. A kár mintegy 150,000 frtra tehető. A szerencsétlenséget tetőzte azon körülmény is, hogy a lakosság nagyobb része földmíveléssel foglalkozván, mezei munkán volt. Mint hírlik 4—5 gyerek élet is áldozatul esett a tűzvésznek. A hajlektalanul maradtak pillanatnyi segélyezése iránt, a megye alispánja intézkedett.

Törvényszéki csarnok. A helybeli kir. törvényszéknél kitűztettek 1886. 27-ére Tompa Tamás ellen emberölésért; Lupsán Juon ellen becsületsértésért. 1887. ápril 29-re Tartler György ellen súlyos testi sértésért; Sipos Juon ellen súlyos iesti sértésért.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 2492./1887.

Brassó vármegye alisp.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885-ik évi XXIII. t.-cz.) 119. §-a értelmében felhívom a Brassó vármegye területén létező azon vízümvekek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt s illetve a 20 évi háboríthatlan gyakorlat igazolását a m. évi 8424. és 11367. sz. a. kibocsátott hirdetmény folytán f. évi április hó 1-éig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis f. 1887. évi október hó 31-éig bezárólag az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintik s vízümveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyeztetik, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése értelmében bélyeg- és illetékmentes.

A folyamodási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízümunkákat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyílvasos és magán csatornákra, védgáttakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Brassó, 1887. április 22. é.

Kir. tan. alispán helyett:

Tompá Sándor,
főjegyző.

(183) 1—3

Szűgyártó segédek

keres alulirt. — Négy hónapi biztos munka van, jó fizetéssel és pedig darab-számra.

Ajánlatok intézendők: **Tuza Antal** szűgyártó mesterhez Brassóban.

(184 1—3)

Szám 268.—1887. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíró-ág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zsiberki luth. egyház építési alap végrehajtónak zsiberki Csibrea György végrehajtást szenvedő elleni 28 frt 62 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíró-ág területén lévő Zsiberk község határában fekvő, a zsiberki 62. számú telekkönyvben az A+92, 93. és 105. helyrajzi számú ingatlanokra, valamint a zsiberki 752. sz. tllkvb. A+1—26. rendszámok alatt bejegyzett ingatlanokra az árverést 329 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Zsiberk község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezik 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, — avagy az 1881. évi LX. törvényezik 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1887. február 11.

A kir. járásbíró-ág mint telekkvi hatóság.
Dr. Issekutz Gyula,
kir. aljárásbíró.

(166) 1—1

Szám 2033—1886. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szent ágóthai kir. járásbíró-ág, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szász egyetem végrehajtónak szent ágóthai Brekner András és neje Mária végrehajtást szenvedők elleni 816 frt 14 $\frac{1}{2}$ kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir.

törvényszék (a szent ágóthai kir. járásbíró-ág) területén lévő és a szent ágóthai határon fekvő, a szent ágóthai 311. számú telekkönyvben az A+3. 6—17., 19., 20., 22—41., 44., 45., 50—56., 61—63. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az előjárásági bizonyítványban keltt egyenkénti becsárának az árverést 1737 frt 08 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 13-ik napján délelőtti 9 órakor a szent ágóthai kir. telekkönyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az egyes ingatlanok becsárának 10%-át, vagy összesen 173 frt 21 kr készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezik 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényezik 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szent-Agotha, 1886. december 1.

A kir. járásbíró-ág mint tllkvi hatóság.
Steinburg,
kir. járásbíró.

(165) 1—1

JELENTÉS.

Járossy János temetkezési vállalata helyiségváltás miatt lezártított áron ad el minden szakmába vágó cikkeket, valamint fakoporsókat stb.

Az árak a lehetőségig szállíttatnak alá.

Kiváló tisztelettel

Járossy János.

(185) 1—3

Lakatosműhelyi

berendezési tárgyak, mindenemű lakatos-szerszámok és kész munkák

nagy választékban és a helyiség kiírtitése miatt igen olcsó árban kaphatók az Alsó-Nagyutczában 509. h.-sz. alatt. Az eladás és átvétel vasárnapokon délelőtti 9—12 óráig történik ugyanott.

Ezen házban az utcára nyíló bolti helyiség is bérbe kiadó.

(171) 5—6

Valódi brünni

Posztók s szövetei, métere 1 fittól fölfelé,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNBEN.

Minták bérmentve.

A ki kétségben van a felett,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Beteg-barát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziaszer is elegendő arra, hogy még a látszólag gyógyíthatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Beteg-barát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költségsége nem kerül.

Kitűnő, szép kalapok!!

A tavaszi idényre

ajánlom a nagyérdemű közönségnek dúsan felszerelt, teljesen új mintákkal ellátott

kalapraktáromat.

Mindenemű, ezen szakba vágó cikkek a legfinomabb minőségben s a mellett igen jutányosan kaphatók üzletemben.

Kérem a n. érd. közönség szíves tömeges látogatását.

5

Kiváló tisztelettel

HALUSKAI ANDRÁS,
kalapos.

Brassóban, Nagy-utca 488. szám alatt.

Finom minőség s jutányos árak!

EQUITABLE

az Egyesült-Államok életbiztosító-társasága NEW-YORK-ban.
Alapított 1859-ben.

Biztosítási állomány 1886. december 31-én: 1,747.000 000 márka.

Az új felvételek kitétek:

1884-ben	1885-ben	1886-ban
360.000.000	408.000.000	474.000.000 márka.

Az összalap emelkedett 1886. évi január hó 1-től 1887. évi január hó 1-éig 271.000.000 márkáról 321.000.000 márkára.

A tiszta nyereségtöbblet 1887. január hó 1-én 68.000.000 márkát tesz ki és a múlt évihez viszonyítva 13.000.000 márkával emelkedett. Tőkebefektetések Európában 16.000.000 márkán felül. A kötvények 3 év múlva kifogásolhatatlanok. Minden kötvény visszavásárlási és leszállítási joga 3 év múlva. — A 100.000 dollárból álló részvénytőke alapszabályszerűleg csak is 7%-kal kamatoztatik, az azon felüli sok millióra rugó nyereség kizárólag a biztosítottak javára esik.

Aligazgatóság Magyarország részére: Budapest, Andrássy-út 12. sz.

4

Kerületi ügynökség az „Albina” fiókja.

6

MAGYAR JELZÁLOG-HITELBANK

4%-ot kamatozó nyereségekötvényei
100 frt névértékben.

1887-ben még két sorsolás: 100.000 forint és egyszer 50.000 forintos főnyeresémnyel s több mellényeresémnyel.

Legközelebbi húzás folyó évi május hó 15-én.

Minden kötvény legalább 100 frttal visszafizettetik s minden kötvény, ha az a névértékkel már vissza is fizetett, vagy arra már nyeresémny is esett, tovább is részt vesz a további nyeresémnyhúzóokban, úgy hogy egy kötvényre több ízben is eshet nyeresémny. A kötvények és állampénztáraknál óvadék s biztosíték gyanánt elfogadjatnak. Napi árfolyamon kívül részletfizetésre is adjuk ezen kötvényeket, és pedig: 15 havi 7 frt 20 kr.-jával összesen 108 frtért. Ily eladásnál a befizetés tartama alatt a nyeresémnyjog a vevőt illeti, ellenben a folyó kamatok javunkra esnek s a bélyeg a postadíjak a vevő által viselendők.

Magyar leszámítoló- és pénzváltóbank, Budapest, Boeottya-utca 6. (Wurm-udvar)

Javítások- és hangolások pontosan, olcsón végzek.

NAGY JÓZSEF

általános hangszer-kereskedése,

Alapított 1867-ben.
Brassó, széles-utca 540., műhely: vár-utca 258.

A nagyérdemű zeneművészek-, zenekedvelő urak és hölgyeknek tisztelettel ajánlom mindenemű új hangszereimet és az azokhoz szükséges több ezerféle részeket felszerelésre. Szintugy nagy választékban legfinomabb római bél-, selyem-, fonott és angol acél-húrokat.

Raktáron vannak: kontragordonok, gordonkák, brácsok, koncert- és másnemű finom hegedűk és vonók, ceterák, gitárok, kintornák, tilinkók, turulyák, fuvalák, klarinetok, rézkürtök, hangsipok, ocarinák, acél- és cimbalmak, kézi- és fuvó-harmonikák, gyermekhangszerek, harmoniumok, pianinok, zongorák.

Új orgonákat és régieket minden nagyságban rövid időn felállítok

Kapható: Arion, Herophon, Orpheus, Symphonion, kedvelt új hangszerek, könnyen kezelhetők és pár ezer szép zenedarabot játszanak; a Symphonion magára működő hangszere.

(6) 15—*

Népezcimbalmak, saját gyártmány, 20—50 frtig.

Szabadalmazott kantsnk-knicsok hegedűkhöz. Nagy és kis fuvók.

Helyben, vidék- és külföldre pontos szolgálat.